

I lovforslaget står der også, at kommunerne kan give medarbejderrepræsentanterne stemmeret. Nu er det sådan, at socialministeren i sin egen rapport fra december 1994 har undersøgt, hvordan det forholder sig med den slags, og den viser, at 98 pct. af alle kommuner har givet medarbejderrepræsentanterne stemmeret, og det er jo positivt.

Men vi mener sådan set, at man lige så godt med det samme kunne tage skridtet fuldt ud og i loven indføre, at medarbejderrepræsentanterne naturligvis har stemmeret i forældrebestyrelserne. Der er ikke nogen særlig grund til, at de sidste 2 pct. af kommunerne ikke også skulle give medarbejderrepræsentanterne stemmeret.

Samlet set kan man altså sige, at det, at det bliver slået fast, at der skal være medarbejderrepræsentanter i forældrebestyrelserne, kan være et fremskridt nogle steder; men i forhold til, at der nogle steder kun kan være én repræsentant, kan det også være et tilbageskridt.

Nr. 2, vedrørende indsættelse af tre nye stykker, stk. 7-9, i § 69 a, mener vi er et af de svage punkter i lovforslaget. Det er efter vores opfattelse for gummiagtigt i forhold til de selvejende institutioner. Det reelle i stk. 7 er, at en række selvejende institutioner kan omgå ønsket om en forældrebestyrelse ved at sikre, at der er et flertal af forældre i den selvejende institutions bestyrelse, hvilket efter vores opfattelse er noget ganske andet.

Hvis det er sådan, at en helt anden forsamling i den pågældende selvejende institution bare sikrer, at den bestyrelse, som den i øvrigt vælger, rummer et flertal af forældre, så kan den reelt forhindre, at en meget større gruppe af forældre overhovedet ikke får nogen indflydelse på, hvordan institutionen drives. Det er åbenbart ud fra hensynet til idégrundlaget.

Vi synes sådan set, man burde gå et skridt videre og sige, at forældrene altid har ret til at vælge en forældrebestyrelse, og ikke falde så meget på halen for, at de selvejende institutioner har et behov for at bevare deres idégrundlag. Det har de jo bl.a. mulighed for at sikre gennem de ansættelser, som de helt og fuldt står for. Gennem ansættelserne og gennem det grundlag, man dermed lægger, har de jo rimelig kontrol over dette grundlag og over, hvordan institutionen drives. Vi synes, det er udformet for svagt i forhold til de forældre, som bliver holdt udenfor.

Det bliver yderligere svækket i stk. 8 og stk. 9, som heller ikke er med til at sikre forældrene.

Det er positivt, at det nu bliver slået fast i nr. 3, vedrørende § 69 c, stk. 2, at der skal være forældrebestyrelser i den kommunale dagpleje. I dag er det sådan, at en fjerdedel af de kommunale dagplejeordninger ikke har en forældrebestyrelse, og derfor er det selvfølgelig positivt. Men her har vi den samme kritik med hensyn til spørgsmålet om medarbejderrepræsentanter og med hensyn til stemmeretten, så den vil jeg ikke gentage.

Vi mener, at der i lovteksten burde gives forældrebestyrelserne mulighed for at højne kvaliteten i deres arbejde, f.eks. ved, at de får tilbud om en egentlig uddannelse. I nogle sammenhænge kan de være for meget i pædagogernes vold, og derfor kunne det være en idé at give dem mulighed for noget efteruddannelse.

Vi foreslår også, at der i kommunerne kan oprettes forældrenævn, hvis der er et flertal af forældrebestyrelser, der ønsker det. Det er der mange kommuner der ikke har i dag. Og som sagt foreslår vi også, at medarbejderrepræsentanterne skal have stemmeret i forældrebestyrelserne, og at det også skal slås fast i forhold til de selvejende institutioner.

Men hvis vi ser på det samlet, kan vi jo ikke sige andet, end at der i hvert fald er nogle små forbedringer i forhold til den gældende lov, og dem er vi selvfølgelig enige i, og dem støtter vi. Men vi har et par kritikpunkter, og hvis vi kan få opbakning til det, vil vi forsøge at udforme dem som ændringsforslag til lovforslagets senere behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Også her kan jeg jo takke for den meget brede tilslutning til lovforslaget, og jeg synes selvfølgelig også, det er utrolig rart, at det er lykkedes at finde en model, der sikrer nogle institutioners fortsatte overlevelse på deres eget grundlag, og som samtidig sikrer forældrene den samme indflydelse, som de har i andre institutioner.

Til hr. Erik Larsen kan jeg sige, at det problem, som hr. Erik Larsen har peget på, når det drejer sig om forældrebestyrelser i dagplejen – nemlig at der kan være kommuner, hvor det kan være svært at finde forældre, der vil stille op – er vi nødt til at tage højde for, og det vil ske i vejledningen.

De øvrige punkter, som hr. Bruno Jerup kom ind på, kan vi jo se på i udvalget, sådan som han selv nævnte det.

Hermed sluttede forhandlingen.